

متن پرسش

با سلام استاد عزیز: یکی از جزوات شما درباره حضور در (بود) تاریخی خود را مطالعه کردم. آیا درست فهمیدم که ما امروزه اول باید با صدق و راستی با خدا به قول گفتنی طنابمون رو راست بندازیم و با تقوی و ایمان در وسعت بود خدا قرار گیریم، حال در این حالت با مرور آنچه دوست داریم و تغییر درونیاتمان نسبت به قبل آنچه خداوند دوست دارد را ما هم دوست خواهیم داشت و هم آنچه او اراده کرده را احساس می کنیم که ما هم می خواهیم، شاید در این حالت اعتقاد به انقلاب اسلامی، خالص ترین و بنیادی ترین روش اثبات را خواهد داشت. حال در این حالت می توانیم بگوییم که هر آن کس که خدا را دوست ندارد، انقلاب اسلامی را هم دوست نخواهد داشت، اما در حالتی دیگر کسی که خدا را دوست دارد ولی انقلاب را دوست ندارد، شاید حق الناسی باشد به گردن کسانی که در معرفی انقلاب کوتاهی کردن یا کسانی که سعی در تحریف آن دارند و شاید هم گناهی بر گردن شخص که چطور این واضح را ندیده؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! همه این حرفها درست است. هم انقلاب، صورت رحمت الهی به خلق است و غفلت از این مسئله غفلت بزرگی است، و هم آنهایی که چهره انقلاب را بد معرفی کردند؛ بسیار مقصردند. موفق باشید